

SĂ NE JUCĂM DE-A V-AȚI ASCUNSELEA?

Științe_ STARILE APEI

**Cofinanțat de
Uniunea Europeană**

MY BOX OF STEAM(proiectul nr. 2022-2-EE01-KA220-SCH-000099273) este finanțat de Uniunea Europeană. Cu toate acestea, punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

Științe"STARILE APEI" Aceast conținut este sub licența CC BY-NC-ND 4.0.

SĂ NE JUCĂM DE-A V-AȚI ASCUNSELEA? Științe_STARILE APEI

Într-o zi, ursul Arthur se scărpină pe un trunchi de copac și s-a gândit: "Astăzi vreau să mă joc de-a v-ați ascunselea. Sunt imbatabil, nasul meu poate detecta orice de la kilometri distanță." S-a dus la Vulpe și i-a cerut să se ascundă. Vulpea a săpat o vizuină, a acoperit-o cu frunze și a intrat înăuntru, sigură că nu va fi găsită. Dar Arthur, în câteva minute, și-a strecurat nasul uriaș în vizuină și a spus: "Te-am găsit!".

"O să o întreb pe Bufniță", s-a gândit el. Bufnița s-a urcat într-un copac și bine ascunsă în frunziș a rămas nemișcată, dar în scurt timp Arthur s-a urcat în vârf și i-a pus nasul umed chiar în fața feței, Bufnița speriată a zburat.

"O să o întreb pe Apă", s-a gândit Arthur în timp ce se îndrepta spre un izvor unde apa curgea și țâșnea și crease un mic iaz cristalin în care Arthur se oglindea în fiecare dimineață.

"Apă vrei să ne jucăm de-a v-ați ascunselea? Să știi doar că voi câștiga pentru că nimeni nu se poate ascunde fără ca eu să îl pot găsi!"

"În regulă", a spus Apa cu viclenie.

"Voi număra până la douăzeci, de fapt până la o sută, ca să te poți ascunde bine", a spus Arthur, zâmbind încrezător, sigur că o va găsi pe Apă așa cum îi găsisese pe ceilalți. Sprijinindu-și nasul de trunchiul unui copac mare, a închis ochii cu sârguință și a început să numere: "unu, doi, trei... douăzeci și cinci... cincizeci... nouăzeci și nouă și o sută." A spus în cele din urmă, întorcându-se și privind în jur.

Nu mai era nici urmă de Apă. Izvorul părea să fi secăt și în locul unui iaz era acum doar un gol. Arthur s-a uitat sub pietre, în spatele stâncilor, în tufișuri, dar fără niciun rezultat. A străbătut pădurea în lung și în lat fără să găsească apă.

"Mă dau bătut!", a spus el abătut, sprijinindu-se de o piatră foarte rece care părea de cristal.

"Iată-mă aici!" a spus atunci Apa.

"Unde ești că nu te văd?"

"Chiar în spatele tău", a răspuns Apa, "M-am transformat în gheață". Corpul ei transparent strălucea în soare ca un diamant uriaș; râzând și gâlgâind, s-a topit din nou în forma ei lichidă, scăldându-l pe bietul Arthur din cap până în picioare. Arthur stupefiat și surprins s-a scuturat peste tot, iar picăturile s-au întors în corpul fluid al Apei "Vreau o revanșă!", a spus Arthur în timp ce număra din nou. Întorcându-se, și de data aceasta Apa dispăruse; Arthur a căutat-o peste tot, s-a uitat în jur atent la fiecare sclipire, dar nu mai era nici urmă de ea. După ce a căutat toată pădurea, epuizat, s-a lăsat să cadă la pământ în timp ce o ceață ușoară îl înconjura. Ca o pisică făcută din pufuleți de abur, se freca de el, gâdilându-l.

"Mă dau bătut", spuse din nou Arthur.

Și totuși, iată-mă aici, lângă tine...", a spus Apa vaporoză. Arthur a întredeschis ochii când vaporii s-au condensat și s-au transformat din nou în lichid, dându-i apei forma ei obișnuită.

"Eu sunt tot eu, chiar dacă îmi schimb forma", a spus Apa.

"Vrei să ne jucăm din nou?"

"Da", a spus Arthur, "dar de data asta să jucăm șah!".

